

Kjære nye kantor, kjære Ellen,

Til lykke med denne dagen. Det er en stor glede for meg å få stå her i dag og bekrefte ditt kall til kantortjeneste i Den norske kirke.

Du vokste opp i et hjem hvor det ofte var sang og musikk. Din mor, som også er her i dag, sang og spilte klaver til sangene. Din far sang med og spilte gitar. Du vokste også opp som et barn av kirken, og allerede som 14-åring startet du din tjeneste som organist. Salmeboken og bibelen fikk prege deg. Bibelens store fortelling er at Gud gjør alt for å nå fram til oss med sin livgivende kjærlighet og kaller oss til å leve i tro og tjeneste.

Da vi før jul hadde vår vigslingsamtale, var du veldig tydelig på din motivasjon og drivkraft. Det å være kantor er både en kunstnerisk utøvende tjeneste, men også en åndelig tjeneste. «Jeg tror at Gud rommer alt vi trenger», sa du, «og at gjensvaret på denne omsorgen fra Skaperens side, er skapningens lovsang, lovprisning og takknemlighet.» Og «som kantor er jeg ansvarlig for dette gjensvaret på Guds kjærlighet i musikkens rolle i menighetsarbeidet». Hele arbeidet du er kalt til, handler om å forkynne evangeliet og med dine evner og nådegaver å være med å bygge Guds rike.

Du har allerede gjort tjeneste her i Nordlandet noen måneder, og menigheten har rukket å bli kjent med deg, blitt glad i deg og vet hva du står for. Det blir veldig synlig i dag ved at du vigsles til å lede sangen og musikken her i Guds hus slik at menigheten kan bære frem sin lovprisning til Herren. Det bibelordet jeg vil hilse deg med i dag er et svært kjent vers fra en av dagens lesetekster, fra Ordspråkene kap.4, vers 23: «Bevar ditt hjerte framfor alt du bevarer, for livet går ut fra det.»

Hjertet; det som er det innerste i oss. Det som styrer følelser og tanker. Et hardt hjerte rommer hverken Gud eller medmennesker, men det som kommer fra et bankende hjerte, går rett inn i hjerter. Bibelen sier mye om hvordan både klagesangen og lovsangen kommer fra hjertet. Salmisten takker stadig Gud av hele sitt hjerte; med uforbeholden hengivenhet. Og vi har hørt oppfordringen fra Pauls om å synge salmer, viser og åndelige sanger til Gud av et takknemlig hjerte.

I Møre bispedømme har vi en visjon om at vi gjennom det kirkemusikalske arbeidet skal sanse og erfare Guds nærvær gjennom et mangfold av språk og uttrykk, at det skal gi rom for det skapende mennesket, og sist, men ikke minst handler det om å forvalte og fornye kirkens salmeskatt, tros- og kulturarv.

Musikken er det språket som kommuniserer med hele registeret av følelser og rører ved det innerste i oss. Kirkemusikken i alle sine fasetter åpner veien til Gud selv og gir oss «Mer himmel på jord». Vær frimodig. Del raust av den tradisjon som er din. Vær nysgjerrig. Lytt og gå inn i den kulturarven du møter her. Gi oss frimodighet til å stemme i lovsangen. Gi oss hjelp når sårbarheten og sorgen trenger seg fram. For når vi henvender oss til den treenige Gud, flytter vi blikket fra oss selv over på ham som har skapt oss, elsker oss, har frelst oss og hver dag gir oss det vi trenger for å leve.

Må Gud gi deg glede og styrke deg i tjenesten du er kalt til som kantor. Må han velsigne deg rikt og din tjeneste bli til velsignelse for menigheten her – og oss alle.